KINO

»Mojca« na počitnicah

Seveda, tudi otroški kino Mojca ima svoje »počitnice« in ker je mesec julij najbolj prikladen v te namene, si je izbrala ta čas za oddih. Pravzaprav: notranjost Mojce bo rahlo prenovljena, malo pobeljena, tu in tam bo treba kaj postoriti, kajti ko se bodo natanko v sredo, 1. avgusta, Mojčina vrata ponovno odprla, naj bo kot prenovljena, na žalost pa s starim, a še vedno zanimivim filmskim sporedom. Avgusta se bomo torej ponovno srečali z znanimi risanimi junaki ameriškega animiranega filma ROBIN HOOD, pa z igranim filmom GULIVERJEVA POPOTOVANJA, nemara še z risano PEPELKO in še pa še. Kot povedano: Mojca je res na počitnicah, a vseeno misli na vas, ki si boste avgusta utrgali urico za obisk otroškega kina. Obiskovalci kina ŠIŠKE smejo računati na presenečenja posebne sorte: tudi mesec julij bo v programskem znamenju avantur, predvsem pa trdih in bojevitih (med občinstvom pa včasih tudi boječeljnih) pešti »slavne« hongkonške filmske ponud(b)e. Pa naj se najprej predstavijo Italijani s filmom TATOVI ZLATE KOBRE (Raiders of the Golden Cobra — ste opazili zelo podoben naslov kot pri ameriškim filmu »Lov za izgubljenim zakladom« — Raiders of the Lost Ark) — pustolovska zgodba o pregonu nekega japonskega generala, ki ima v svoji prtljagi kip »Zlate kobre«, neprecenljivo bogastvo. Kdo ga bo našel? Ima ta kip še druge skrivnosti? Vse boste zvedeli v filmu režiserja Anthonyja Dawsona z igralcema Davidom Warbeckom in Antonello Interlenghi. MEČ RUMENEGA TIGRA je — kot ste uganili — tipični hongkonški karate režiserja Chang-Chenga, nastopa pa serija odličnih poznavalcev vseh vrst veščin kung-fuja. Naj omenimo nekaj igralskih imen: David Chiang, Ku Feng, Li Ching in še kdo. Italijanski režiser Enzo Castellari ponuja na ogled enega svojih zadnjih pustolovskih filmov BOJEVNIKI BRONXA. Kdor ve, da je Bronx znano (in turistično nič kaj priljubljeno) newyorško podzemlje, kjer se kuje in »kali« slovito ameriško nasilje, zlasti med mlado generacijo, si bo kaj lahko zgradil tudi to filmsko zgodbo. Pomagali mu bodo igralci Vic Morrow, Fred Williamson, Mark Turner in drugi. Napovemo pa tudi lahko že drugi del slovitega ameriškega SUPERMANA, ki ga bomo sočasno lahko gledali v kinu Šiška in Bežigrad. Da je Christopher Reeve »superman«, pa najbrž že veste.

septolete® KRKA

Dejavnost KD »Slovenija« iz Olofströma na Švedskem

Turneja ansambla »VIKIS« v domovini

V majski številiki našega glasila smo pisali o bivanju članov Kulturnega društva Slovenija iz Olofströma. Podpisana je bila listina o trajnem sodelovanju med tem društvom na Švedskem in Občinsko konferenco SZDL Ljubljana-Šiška. V programu v počastitev dneva OF je samostojno sodeloval s svojo harmoniko tudi vodja tamkajšnjega ansambla Vikis VIKTOR SEMPRIMOŽNIK. Svojo letošnjo turnejo je ta ansambel začel na pikniku slovenskih izseljencev v Škofji Loki in nato svojo pot nadaljeval do konca tega meseca po Sloveniji, zato je prav, da omenimo že 10 let njihovega obstoja, ki so ga lansko leto praznovali s svojo že tretjo LP ploščo »Jubilejna polka«, in s koncertom v Folkets husu v Olofströmu, kjer ima to društvo svoj sedež.

Viktor Semprimožnik je 1973. leta najprej ustanovil na Švedskem svoj trio, ki je nastopal na slovenskih kulturnih prireditvah in veselicah. Čez nekaj let je trio prerasel v kvintet, ki je slovensko pesem in glasbo ponesel po vsej Švedski, da bi v tej severni deželi Evrope postal eden najbolj priljubljenih slovenskih ansamblov. Izdali so dve LP plošči in zablesteli s pesmijo »Moj dom«, s katero je Vikis zmagal leta 1980 na mednarodnem festivalu v italijanskem Števerjanu. Izredno uspešno je zastopal svoje društvo tudi na srečanju slovenskih društev zahodne Evrope. Njegove plošče radi poslušajo Slovenci že po vsem svetu.

Ansambel Vikis bo tudi sodeloval na osrednji prireditvi v Olofströmu v počastitev 10. obletnice aktivnega delovanja Kulturnega društva »Slovenija« konec septembra letos.

O sebi in svojem ansamblu Vikis pa nam je dejal: »Mi vsi smo daleč od domovine, zato sem želel, da slovenska pesem in melodija ostane med nami, med Slovenci. Zato jo z ansamblom tudi tako ponosno gojimo. Od svojih mladih let sem rad poslušal slovensko narodnozabavno glasbo, obenem sem tudi sam igral in pel. Ko sem bil star šele osem let, mi je mama kupila majhno dvovrstno harmoniko in od takrat sem vedno rad igral, ker sem čutil, da delam veselje sebi in drugim ljudem. Tako je tudi sedaj, saj imam na vso srečo popolno podporo svoje družine. Žena Greta nam šiva narodne noše, hčerka Renata poje skupaj s Cirilo Lukežič, sin Leon pa igra skoraj na vse instrumente, kar jih imamo v ansamblu in mi je tako v zelo veliko pomoč. Z nami igra tudi Šved Štefan, ki mu je naša slovenska glasba izredno všeč. Slovenska narodnozabavna glasba je temelj našega programa, po želji pa igramo na veselicah tudi novejše popularne popevke. Povsod nas hočejo slišati, ne samo na Švedskem. V mojem domu v Häsveda vedno pojemo in igramo. Vesela družina smo in imamo vedno polno hišo gostov.«

Viktor Semprimožnik, vodja ansambla Vikis je bil s svojimi lastnimi skladbami zmagovalec junijskega tekmovanja harmonikarjev južne in srednje Švedske.

Tako naš Viki, kakor mu pravijo domači, ne more živeti brez svoje muzike, brez harmonike in brez svojega kvinteta. Želimo mu, da bi še vnaprej ostali ambasadorji naše slovenske pesmi v tujini in nas tudi doma razveseljevali.

Mario L. Vilhar

NAŠ GLAS

glasilo slovenskih društev na švedskem

„Slovenija" v Ljubljani

KD Slovenija iz Olofströma je organiziralo kulturni in prijateljski obisk v Ljubljani. Soorganizator desetdnevnega obiska je bila občina Ljubljana-Šiška. 40 članov se je z avtobusom odpeljalo na pot proti domovini. Med vožnjo proti Sloveniji nas je prav prijetno zabaval s svojo harmoniko naš Viktor, brez katerega ne gremo več nikamor na izlet.

Prve tri dni so se člani razšli k svojim sorodnikom, ali pa so ostali v Ljubljani v motelu. Tiwoli. Vozniki avtobusa pa so se odpeljali z avtobusom k predsedniku društva, kjer je preživel nekaj lepih ur, se bolj spoznal slovenske običaje, prisrčnost tudi in domače kulinarje. Skoraj je pozabil, da je vozniki avtobusa.

V sredo zjutraj smo se zbrali pred bivšim kinom v Šiški. Predsednik OK SZDL Ljubljana-Šiška so nam zaželeli dobrodošlico. Mudilem, ko so se člani razporedili po svojih sobah, je imel UO klasek pogovor s predstavniki občine. Po kosilu smo se odpeljali v Medvode, kjer je bila v Domu odprtega prostora OF. Tam smo predstavili slovensko društvo iz Olofströma in nastopali s kulturnim programom. Kulturni program je bil zajetjem iz Švedske in Slovenije del, kar je vzbudilo veliko zanimanje med poslušalci. Folklorna skupina Slovenija je prepela venček narodnih ter tudi pela Carmen in Janko sta pela Carmen pa je obenem igrala na kitaro. Viktor Semprimožnik pa je igral na harmoniko in pel o težko prisluženem denarju v tujini, ter o svojih harmonikah, brez katerih ne more živeti. Ciril Stopar je predstavil olofstromsko društvo ter obenem vodil program.

Po prostem smo se poveselili ob domači zakuski. UO se je ob spremljevi predstavnikov občine Šiška napotil na sestanek na Republiško konferenco za vzpodbujanje naših delavcev na delu v tujini. Po koristnem razgovoru smo imeli intervju s predstavniki slovenskega in švedskega radia. Zvečer je bilo tovariško srečanje s prijatelji iz Šiške.

Naslednji dan smo obiskali tovarno pleteni NAŠICA, kjer smo bili sprejeti po starem slovenskem običaju, s kozarčkom medica. Lepo in kulturno. Nato smo si ogledali njihovo tovarno.

Po razgovoru z direktorico tovarne sir nam njeni mankeni prikažejo njihov celotni program z modno revijo. Zatem pa so nas povabili na izvrstno kosilo, kjer smo se tudi mnogo razveselili in si izmenjali prisrčna darila. Ko smo mu odrajali bil v Rašici, pa so otroci obiskali osnovno šolo "Alojza Rebeta", kjer so prosvetljali pouku in kulturni prostor. Nato pa so skupno s šentvidskimi prijatelji odšli na planino na Šmarno goro. Na tej na hoje so si produili nepomerno veliko novih prijateljev in izmenjali naslove.

Popoldne smo obiskali Muzej ljudske revolucije Slovenije v parku Tivoli, nato pa smo ob ogledu mesta Ljubljane poskusili čimveč pokupiti po ljubljanskih ngovinah. Zvečer so mladinci iz Šiške odpeljali naše mladinke v disco, kjer je bilo po nyhovih kasnejših razgovorih pračudovito. Odrasli člani pa so si prijatelji iz Šiške preživeli večer v skupnem razgovoru.

V petek zjutraj smo se zbrali v posebni dvorani hotela, ter po dolgih govorih podpisali listino med občino Ljubljana-Šiška in KD Slovenija iz Olofströma, podpisali smo dogovor o trajnem sodelovanju, ne glede na spremembo v našem UO ali spremembo predsedeva OK. Izmenjali smo si tudi veliko darilc, največ smeha in aplavzdo pa je bilo, ko je predsednik "Slovenije" izročil občini velik zemljevid Švedske, kjer so bile jasnaine meje olofstromskega društva s pripombo, da mora vsaj predsedniku OK SZDL Ljubljana-Šiška — da nas ne bodo pozabili. Odpeljali smo se v Begunje mimo Elana v Muzej talcev in obiskali rojstno hišo Franceta Prešerna v Vrbi. Ogledali smo si tudi Bled in bližnji grad, odkoder smo imeli imeniten razgled nad bleškim jezerom. Odpeljali smo se tudi v Bohinj in si ogledali slap Savice ter še nekaj znamenitih krajev.

Zvečer smo pa vsovali v Šoli, na veselici prijateljskem družinu Oton Župančič. Tam smo se tudi poslovili od vseh naših prijateljev. Novinar Javne Tribune Franko Rozman nam je podaril prelep album, polen slik z naslega obiska in naslovov v Ljubljani. Obenem nam je izročil kuglo, polno slik, za darile. Predsednik Otona Župančiča nam je podaril veliko sliko njihove folklore. Odšli smo tudi veliko drugih darov na osnovnih šolah in v delovnih organizacijah.

Bilo je prelepo. Naši otroci in mladinci so spoznali, da imamo nekoga, ki nam bo pomagal iz domovine. Posebno se zahvaljujemo Vidi Hrovatovi, Vladu Kočevarju, Vukašinu Ludovicu, Srečku Vrhovniku in najmlajši Marinki Benčič ter Dubravki.

Škoda, da tisti, ki niso bili z nami niso doživeli vsega lepega v krogu prijateljev iz Šiške.

Ciril Stopar

Foto: Franci Rozman

Foto: Franci Rozman